

Nasza Wspólnota

nr 37 (61)

13 września 2020 r.

Rektorat pw. św. Michała Archanioła w Przemyślu

ul. Bakończycka 5, 37-700 Przemyśl

tel. 507 070 550, e-mail: t.picur@libero.it

strona internetowa: michal.przemyska.pl

Msze św. i intencje: 14-20 września 2020 r.

14.09, poniedziałek – święto Podwyższenia Krzyża Pańskiego,
godz. 17.00: + Jan Potoczniak

15.09, wtorek – wsp. Matki Bożej Bolesnej, godz. 17.00
+ Jan Potoczniak

16.09, środa – wsp. Korneliusza i Cypriana, godz. 17.00
+ Jan Potoczniak

17.09, czwartek, godz. 17.00
+ Jan Potoczniak

18.09, piątek – święto św. Stanisława Kostki, godz. 17.00
+ Jan Potoczniak

19.09, sobota, godz. 17.00
+ Jan Potoczniak

20.09, **XXV niedziela zwykła, A**

9.00: ++ Jan i Rodzice

11.00: + Jan Potoczniak

Ogłoszenia

◆ Wyrazy wdzięczności składam:

- P. Dorocie i Andrzejowi Kiwackim z parafii Łazy k. Radymna za hojny gest i ofiarę złożoną na odnowienie naszej kaplicy;
- P. Teresie Cieleckiej i P. Józefie Czarnieckiej – za sprzątanie i przystrojenie kaplicy kwiatami;
- P. Władysławie Potoczniak – za stałą pomoc i przygotowanie posiłków dla pracowników;
- Mateuszowi Kuczkowskiemu – za prace porządkowe i troskę o organy.

◆ Dziękuję osobom z naszej wspólnoty, które w ostatnim tygodniu złożyły ofiary indywidualne na pokrycie kosztów prowadzonych prac.

Lista Ofiarodawców, choć nie jest publikowana, należy do dokumentacji stałej Rektoratu i pozostanie jako dowód pamięci i wdzięczności dla przyszłych pokoleń parafian i duszpasterzy.

Za wszystkich Dobroczyńców modlimy się w każdą środę, prosząc, by Bóg wynagrodził im za każdy dar potrzebnymi łaskami, opieką i błogosławieństwem dla nich i ich rodzin.

Z dzisiejszej liturgii słowa

Złość i gniew są obrzydliwościami, których trzyma się grzesznik.

Tego, kto się mści, spotka pomsta od Pana, On grzechy jego dokładnie zachowa w pamięci.

Odpuść przewinę bliźniemu, a wówczas, gdy błagać będziesz, zostaną ci odpuszczone grzechy.

Gdy człowiek żywi złość przeciw drugiemu, jakże u Pana szukać będzie uzdrowienia? Nie ma on miłosierdzia nad człowiekiem do siebie podobnym, jakże błagać będzie o odpuszczenie swoich własnych grzechów? Sam, będąc ciałem, trwa w nienawiści, któż więc zyska dla niego odpuszczenie grzechów? Pamiętaj o rzeczach ostatecznych i przestań nienawidzić – o rozkładzie ciała, o śmierci, i trzymaj się przykazań!

(Syr 27,30-28,6)

W trosce o formację

VII Przykazanie:

Nie kradnij

(Rozważania o Dekalogu na podstawie Katechizmu Kościoła Katolickiego – ciąg dalszy)

Poszanowanie integralności stworzenia

Siódme przykazanie domaga się poszanowania integralności stworzenia. Zwierzęta, jak również rośliny i byty nieożywione, są z natury przeznaczone dla dobra wspólnego ludzkości w przeszłości, obecnie i w przyszłości. Korzystanie z bogactw naturalnych, roślinnych i zwierzęcych świata nie może być oderwane od poszanowania wymagań moralnych. Panowanie nad bytami nieożywionymi i istotami żywymi, jakiego Bóg udzielił człowiekowi, nie jest absolutne; określa je troska o jakość życia bliźniego, także przyszłych pokoleń; domaga się ono religijnego szacunku dla integralności stworzenia.

Zwierzęta są stworzeniami Bożymi. Bóg otacza je swoją opatrnością troską. Przez samo swoje istnienie błogosławią Go i oddają Mu chwałę. Także ludzie są zobowiązani do życzliwości wobec nich. Warto przypomnieć, z jaką delikatnością traktowali zwierzęta tacy święci, jak św. Franciszek z Asyżu czy św. Filip Nereusz.

Bóg powierzył zwierzęta panowaniu człowieka, którego stworzył na swój obraz. Jest więc uprawnione wykorzystywanie zwierząt jako pokarmu i do wytwarzania odzieży. Można je oswajać, by towarzyszyły człowiekowi w jego pracach i rozrywkach. Doświadczenia medyczne i naukowe na zwierzętach są praktykami moralnie dopuszczalnymi, byle tylko mieściły się w rozsądnych granicach i przyczyniały się do leczenia i ratowania życia ludzkiego.

Sprzeczne z godnością ludzką jest niepotrzebne zadawanie cierpień zwierzętom lub ich zabijanie. Równie niegodziwe jest wydawanie na nie pieniędzy, które mogłyby w pierwszej kolejności ulżyć ludzkiej biedzie. Można darzyć zwierzęta sympatią, jednak nie powinny one być przedmiotem uczuć należnych wyłącznie osobom.

Nauka społeczna Kościoła

Objawienie chrześcijańskie prowadzi nas do głębszego rozumienia praw życia społecznego. Kościół czerpie z Ewangelii pełne objawienie prawdy o człowieku. Pełniąc misję głoszenia Ewangelii, w imię

Chrystusa przypomina człowiekowi o jego godności i powołaniu do wspólnoty osób; poucza go o wymaganiach sprawiedliwości i pokoju zgodnych z Bożą mądrością.

Kościół wydaje sąd moralny w kwestiach gospodarczych i społecznych, gdy „domagają się tego podstawowe prawa osoby lub zbawienie dusz”. W porządku moralności jego misja różni się od misji władz politycznych: Kościół troszczy się o ziemski wymiar dobra wspólnego z racji jego ukierunkowania na najwyższe dobro, nasz ostateczny cel. Stara się zaszczepić właściwe postawy odnośnie do dóbr ziemskich i stosunków społeczno-gospodarczych.

Nauka społeczna Kościoła rozwinęła się w XIX wieku, gdy nastąpiła konfrontacja Ewangelii z nowożytnym społeczeństwem przemysłowym, jego nowymi strukturami mającymi służyć produkcji dóbr konsumpcyjnych, jego nową koncepcją społeczeństwa, państwa i władzy, z jego nowymi formami pracy i własności. Rozwój nauki społecznej Kościoła w kwestiach gospodarczych i społecznych potwierdza ciągle aktualną wartość nauczania Kościoła, a zarazem prawdziwe znaczenie jego wciąż żywej i czynnej Tradycji.

Nauczanie społeczne Kościoła zawiera zbiór zasad doktrynalnych, który kształtuje się w miarę, jak Kościół interpretuje wydarzenia historyczne w świetle całości nauki objawionej przez Chrystusa Jezusa przy pomocy Ducha Świętego. Nauczanie to tym bardziej staje się możliwe do przyjęcia przez ludzi dobrej woli, im głębiej inspiruje postępowanie wiernych.

Nauka społeczna Kościoła proponuje zasady refleksji; formułuje kryteria sądu; podaje kierunki działania.

Każdy system, według którego stosunki społeczne byłyby całkowicie określone przez czynniki ekonomiczne, jest sprzeczny z naturą osoby ludzkiej i jej czynów.

Teoria, która czyni z zysku wyłączną normę i ostateczny cel działalności gospodarczej jest moralnie nie do przyjęcia. Nieuporządkowana żądza pieniędzy pociąga za sobą bowiem zgubne skutki i stanowi jedną z przyczyn wielu konfliktów zaburzających porządek społeczny.

System, który lekceważy podstawowe prawa jednostek i zrzeszeń na rzecz organizacji kolektywnej (produkcji) jest sprzeczny z godnością człowieka.